

stillet i Udvalget og forelagt Ministeren, idet jeg da paa samme Tid vilde søge at føre igennem denne mindre Lempelse for udtrædende Interessenter under fuldstændig Baretagelse af, at Anstaltens Interesser ikke skulle lide nogen Skade, og at der ikke maatte være Tale om, at Anstalten under noget Forhold kunde lide noget Tab. Dette er nu ikke lykkedes mig, og jeg har resigneret; men man kan jo samtykke, uden at man derfor behøver at tie. Jeg har været villig til at samtykke under de Forhold, hvorunder denne Sag har foreligget her i Folketinget, men jeg har dog ønsket, at der ogsaa her fra dette Ting's Side — hvad der er sket i saa rigeligt Maal fra det andet Ting — skulde fremkomme Udtalelser om, at man ikke sølte sig fuldt tilfredsstillt ved Loven i den Form, hvori den nu bliver vedtaget, og at man særlig med Hensyn til dens § 2 finder, at den ikke er god hverken veelt eller formelt. — Jeg maa dernæst tilslade mig at sige, at man vistnok var berettiget til at vente, at Lovforslaget burde være bedre, naar det kom fra en Institution som denne. Jeg maa nemlig antage, at det skriver sig fra Statsanstalten, eller dog var kendt af Statsanstalten, inden det kom til at foreligge for Lovgivningsmagten. Statsanstalten er jo en Institution, som tæller meget indsigtsfulde og sagtyndige Kræfter i sin Bestyrelse. Det skulde jo ikke være i Rigsdagen, at man foretog Kættelse af særlig teknisk Bestaffenhed, og navnlig i denne Sag maatte det være noget, som paa Forhaand maatte anses for at være udelukket; men dog foreligger der baade i dette og det andet Ting Paavisning af Fejl i det Forslag, som blev forelagt. Det skulde ikke have været Tilfældet, og det rokker Tilliden til den højt indgribende § 5, som for Resten ligger uden for, hvad jeg kan bedømme, og ogsaa uden for alle andres Bedømmelse her, hvad ogsaa den ærede Ordfører omtalte, men jeg kan dog ikke se rettere, end at naar vi vedtage den, vil det vist være forbi med Livrentetegning hos Anstalten her i Landet for Ojeblikket. Lovforslaget siger, at de gamle skulle belastes, fordi de træde ind i den højere Alder og forud søle, at de ville leve længe, og at de leve for længe paa Grund af deres gode Helbred, og derfor maa Præmierne for dem forhøjes. Men Lovens Resultat er, at Præmierne for Livrenter forhøjes væsentlig for de unge, saaledes at det for en 20 aarig bliver 28 pCt. Forhøjelse af, hvad der nu betales, og det vil medføre, at Livrentetegningen, som ogsaa Anstalten efter Motiverne ønsker at udvikle i høj Grad, maa komme til at lide der-

under. Naar det ikke kan gøres billigere, kan der jo ikke gøres noget derved, men der er dog forfællige Meninger derom, og jeg ser ikke i Motiverne nogen Udtalelse om, at denne Forhøjelse for de unges Vedkommende i Modsetning til Reduktionen i Alder for de gamle Vedkommende støtter sig paa statistiske Beregninger om, at man har haft Tab ved de yngres Indtræden. Derfor havde jeg for mit Vedkommende gerne set, at det havde haft sit Forblivende ved Medsættelsen i Alder for de gamle Vedkommende, og at den kunde være indtraadt, uden at man tillige havde nedsat Renten fra 4 til 3½ pCt., hvilket for de unges Vedkommende bevirker en saa væsentlig Forhøjelse som den, jeg her har omtalt. Det er jo en Opvægt, som ogsaa den ærede Minister i sin Tid har arbejdet paa, at Folk skulde alderdomsforsørge sig selv, at man skulde gøre, hvad man kunde, i de yngre Aar for at kunne hjælpe sig selv i de gamle Aar. Paa samme Tid, som jeg altsaa maa indrømme, at naar Anstalten i Virkeligheden har Tab ogsaa ved, at de unge købe Livrenter, saa maa den forhøje Præmien, paa samme Tid skulde jeg meget beklage, om denne Forhøjelse blev væsentlig højere end, hvad der absolut var nødvendigt for Anstaltens Liv. — Jeg antager, at det ærede Medlem for Holbæk Amts 5te Valgkreds, som rettede et Spørgsmaal til mig, vil betragte, hvad jeg her har sagt, som en Bevarelse. Jeg skal endnu kun gøre en Bemærkning; af mine Motiver ser jeg, at den ærede Minister har sagt, at Sikkerhedstillæget maatte man ikke sigte ham for at have betegnet som overflødig, eftersom den foreslaaede Paragraf i det af Regeringen for Landstinget forelagte Lovforslag, hvortil jeg har stiftet, samtidig vilde forhøje Driftstillæget til 11 pCt. som det nedsatte Sikkerhedstillæget med 3 pCt. til 2 pCt.; men det forekommer mig dog, at det kan den ærede Minister ikke saaledes fastholde, naar udtrykkelig denne Medsættelse er foreslaaet med Motiveringen „eftersom Tarifpræmien er rigelig,“ og der altsaa ikke behøves det tidligere Sifringstillæg. Det kan være, at der behøves noget mere til Driften, uagtet den ærede Minister har frasaldet Forslaget; men at Sifringstillæget har været for højt og hidtil ganske unødvendigt, da Anstalten har givet saa stort Overskud, og nu giver Bonus, og at Ministeren netop derfor har foreslaaet, at det skulde nedsettes, er ubestrideligt. Saa meget snarere har jeg da foreslaaet, at det skulde falde bort for de Personers Vedkommende, som ere traadte ud af Anstalten og ikke kunne medføre nogen som helst